

VOORWOORD

Het Bahá'í-geloof, 's werelds jongste openbaringsgeloof, is de eerste in een lange rij van goddelijke openbaringen die over authentieke teksten in het originele handschrift van God's Boodschapper beschikt.

Naast de openbaringsgeschriften van de Báb en Bahá'u'lláh, Stichter van het Bahá'í-geloof, worden ook de teksten van 'Abdu'l-Bahá en Shoghi Effendi tot de door God geïnspireerde bahá'í-geschriften gerekend.

Alle originele teksten worden bewaard in het Bahá'í-Wereldcentrum op de berg Karmel te Haifa, Israël. Een zeer groot deel van de teksten van de Báb en Bahá'u'lláh, die in het Engels en ten dele van daaruit in het Nederlands vertaald. De nederlandse vertalingen zijn uitgegeven bij de Stichting Bahá'í Literatuur, Den Haag.

Alle in het Engels beschikbare teksten zijn met moderne computertechnieken gecatalogiseerd en komen, behalve in de originele Tafel in sommige gevallen ook voor in compilaties met een bepaalde strekking, zoals de hier voorliggende compilatie.

Evenals in alle voorgaande openbaringen wordt in het Bahá'í-geloof het gezin beschouwd als de hoeksteen van de samenleving.

Vooraf in deze tijd, waarin de waarde en positie van het gezin van alle kanten wordt belicht en vaak ook bekritiseerd, is het van belang kennis te nemen van hetgeen in de bahá'í-geschriften over dit onderwerp is geschreven.

De Uitgever

PASSAGES UIT DE GESCHRIFTEN VAN DE BAB

Het betaamt de dienaar na elk gebed God te smeken zijn ouders barmhartigheid te verlenen en vergeving te schenken. Daarop zal Gods roep aangeheven worden: 'Duizenden keren zal dat wat gij voor uw ouders hebt gevraagd uw beloning zijn!' Gezegend is hij die zijn ouders gedenkt, wanneer hij tot God bidt. Er is waarlijk geen God buiten Hem, de Machtige de Welbeminde.

(selections from the Writing of the Báb, blz. 94)

O mijn God! Laat de uitstortingen van Uw milddadigheid en zegeningen neerdalen op die huizen, waarvan de bewoners Uw Geloof hebben omhelsd als een teken van Uw genade en bewijs van goedertierenheid van uw tegenwoordigheid.

(Selections from the Writing of the Báb, blz. 200)

PASSAGES UIT DE GESCHRIFTEN VAN BAHÁ'U'LLÁH

Gezegd zijn de plek en het huis en de plaats en de stad en het hart en de berg en de schuilplaats en de grot en het dal en het land en de zee en het eiland en de weide waar God wordt genoemd en Zijn eer wordt verheerlijkt.

(Bahá'í gebedenboek, titelpagina)

De ouders moeten alles in het werk stellen om hun kroost zo op te voeden dat ze godvruchten zijn, want als de kinderen dit schoonste sieraad niet verwerven, zullen zij hun ouders niet gehoorzamen, hetgeen in zekere zin betekent dat zij God niet zullen gehoorzamen. Zulke kinderen zullen inderdaad met niemand rekening houden en zullen precies doen wat zij zelf willen.

(Compilatie Bahá'í Opvoeding, blz. 4)

Wij hebben iedere zoon opgelegd zijn vader te dienen. Aldus hebben Wij dit gebod in het Boek verordend.

De vruchten van de boom van het bestaan zijn betrouwbaarheid, trouw waarheidslievendheid en zuiverheid. Na de erkenning van de eenheid van de Heer, verheven zij Hij, is de meest belangrijke van alle plichten gepaste eerbied te hebben voor de rechten van zijn ouders. Van dit onderwerp is in alle boeken Gods gewaagd.

Gezegend is het huis dat Mijn liefderijke barmhartigheid deelachtig werd, waarin het Mij gedenken wordt gevierd en dat geadeld is door de aanwezigheid van Mijn geliefden die Mijn lof hebben verkondigd, zich hebben vastgeklampt

aan het koord van Mijn genade en zijn vereerd door het zingen van Mijn verwezen. Waarlijk, zij zijn de verheven dienaren die God heeft verheerlijkt in de Qayyúmu'l-Asmá en andere geschriften. Waarlijk, Hij is de Alhorende, de Verhoorder, Hij Die alles ziet.

De gezegende woorden werden door de Tong van Grootheid geuit in het Land van Myserie (Adrianopel), verheven en verheerlijkt is Zijn uitspraak: Eén van de kenmerkende eigenschappen van deze allergrootste Beschikking is, dat de familie van hen die de waarheid van deze Openbaring hebben erkend en omhelsd en in de heerlijkheid van Zijn Naam, de Soevereine Heer, volop hebben gedronken van de uitgelezen, verzegelde wijn uit de kelk van liefde van de ene ware God, na hun dood, hoewel uiterlijk geen gelovigen, genadiglijk bekleed zullen worden

met goddelijke vergiffenis en deel zullen hebben aan de oceaan van Zijn genade.

Deze milddadigheid zal echter alleen verleend worden aan die zielen die geen kwaad hebben toegebracht aan Hem Die de soevereine Waarheid is, noch aan Zijn genade.

Deze milddadigheid zal echter alleen verleend worden aan die zielen die geen kwaad hebben toegebracht aan Hem Die de soevereine Waarheid is, noch aan Zijn geliefden.

Aldus is beschikt door Hem Die de Heer van de Troon in de Hoge is en de Heerser van deze wereld en van de wereld die komen gaat.

Wij hebben u doen terugkeren naar uw ouderlijk huis als een teken van Onze genade aan uw moeder, aangezien Wij haar overmand door verdriet hebben aangetroffen. Wij hebben u in het Boek opgelegd om 'geen ander buiten God te vereren en zijn ouders goed te doen'. Aldus sprak de ene ware God en het gebod is vervuld door de Almachtige, de Alwijze. Daarom hebben Wij u doen terugkeren naar haar en naar uw zuster, zodat uw moeder daardoor zal worden opgevolgd en zij tot de dankbare zal behoren.

Zeg, O Mijn volk! Betuig eer aan uw ouders en breng hun hulde. Dit zal zegeningen op u doen neerdalen vanuit de wolken van de genade van uw Heer,

de Verhevene de Grote.

Toen Wij van haar terug droefheid hoorden, gelastten Wij u naar haar terug te gaan, als een teken van genade jegens u van Onze aanwezigheid en als een waarschuwing voor anderen.

Hoedt u, opdat gij niet begaat hetgeen het hart van uw vader en moeder zou bedroeven. Volg het pad van de Waarheid, dat voorwaar een recht pad is. Als iemand u de keuze zou geven tussen de gelegenheid een dienst aan Mij te bewijzen of een diens aan hen, verkies dan hen te dienen en laat zulk een dienst een pad zijn dat u naar Mij leidt. Dit is Mijn aansporing en gebod aan u. Neem daarom datgene in acht wat uw Heer, de Machtige, de Genadige u heeft voorgeschreven.

PASSAGES UIT DE GESCHRIFTEN VAN 'ABDU'-BAHA

Wat betreft de terminologie die ik mijn brief gebruikte, waarin ik u verzocht u te wijden aan de dienen van de Zaak van God, is dit hiervan de betekenis: Beperk uw gedachten tot het onderrichten van het Geloof. Handel dag en nacht in overeenstemming met de leringen, de raadgevingen en vermaningen van Bahá'u'lláh. Dit sluit het huwelijk niet uit. U kunt zich een echtgenoot kiezen en tegelijkertijd de Zaak van God dienen; het een sluit het ander niet uit. Leer de waarde van deze tijd kennen; laat u deze kans niet ontgaan. Smeek God u tot een brandende kaars te maken, zodat gij een grote menigte moogt leiden door deze duistere wereld.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, blz. 100)

Voor het overgrote deel der mensen is het huwelijk een lichamelijke verbintenis en deze kan slechts een tijdelijke zijn, aangezien ze uiteindelijk gedoemd is

tot een fysieke scheiding.

Voor het volk van Bahá moet het huwelijk echter een verbintenis zijn van zowel lichaam als geest, want in dit verband worden echtgenoot en echtgenote verwarmd door dezelfde wijn, beiden worden bekoord door het weergaloze Aanschijn, beiden leven en worden gedreven door dezelfde geest en beiden worden verlicht door dezelfde luister. Tussen hen is deze verbinding een geestelijke band, vandaar dat deze immer zal blijven bestaan. Eveneens genieten zij sterke en blijvende banden in de stoffelijke wereld, want indien het huwelijk op zowel de geest alsook op het lichaam is gebaseerd, dan is dit een waarachtig huwelijk en zal daarom blijvend zijn. Als evenwel de band een fysieke band is en niets anders, dan is deze beslist van slechts tijdelijke aard en moet onverbiddelijk

in een scheiding eindigen.

Als derhalve het volk van Bahá op zich neemt om te huwen, moet dit huwelijk een ware verbondenheid zijn, zowel een geestelijk als een fysiek samenkomen, zodat door iedere levensfase heen en in alle werelden van God hun voortduren, want deze ware eenheid is een uitstraling van de liefde Gods.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, blz. 117)

Het bahá'í-huwelijk is de verbintenis van de twee partijen onderling en hun wederzijdse verbondenheid van hart en verstand. Een ieder van hen moet echter de grootste zorg in acht nemen om door en door bekend te raken met elkaars karakter, opdat de bindende overeenkomst tussen hen een band moge worden die eeuwig

stand zal houden. Dit moet hun doel zijn: elkanders liefhebbende metgezel en kameraad te worden voor eeuwig
...

Het ware huwelijk van bahá'ís houdt in, dat man en vrouw zowel fysiek als geestelijk moeten zijn verenigd, dat zij steeds elkaars geestelijk leven zullen verbeteren en zich zullen verheugen in een eeuwigdurende eenheid door alle werelden van God heen. Dit is het bahá'í-huwelijk.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, blz. 118)

Een boven alle andere verbintenissen staat de eenheid tussen menselijke wezens, vooral als dit geschiedt in de liefde Gods. Zo zal de voornaamste eenheid er uit gaan zien, zo wordt de basis van de liefde gelegd in de geest.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, blz. 119)

Uw vrouw leeft niet met u in harmonie, maar, geprezen zij God, de Gezegende Schoonheid is met u ingenomen en verleent u de grootste milddadigheid en zegeningen. Tracht echter nog geduld te oefenen met uw vrouw, misschien zal zij veranderen en zal haar hart worden verlicht.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, blz. 121)

Wat uw geachte echtgenoot aangaat: op u rust de plicht hem met grote vriendelijkheid te behandelen, zijn wensen te overwegen en hem te allen tijde verzoeningsgezind te zijn, totdat hij inziet dat, omdat u zich gericht hebt tot het Koninkrijk van God, uw tederheid voor hem en uw liefde voor God slechts zijn toegenomen, evenals uw zorg voor zijn wensen onder alle omstandigheden.

(Selections from the Writing of 'Abdu'l-Bahá, blz. 122)

O gij, beide gelovigen in God! De Heer, weergaloos is Hij, heeft man en vrouw gemaakt om met elkaar in de innigste kameraadschap te leven en zelfs als één enkele ziel te zijn. Zij zijn twee levensgezellen, twee intieme vrienden, die

zich moeten bekommeren om elkanders welzijn.

Als zij zo leven, zullen zij in volmaakte tevredenheid, gelukzaligheid en met vrede in hun hart door deze wereld en het voorwerp worden van goddelijk genade en gunst in het hemelse Koninkrijk. Maar als zij anders handelen, zullen zij hun leven in grote bitterheid slijten, steeds weer naar de dood verlangen en zich beschaamd voelen in het hemelse rijk.

Streef er daarom met hart en ziel naar als twee duiven in hun nest te vertoeven, want dit zal worden gezegend in beide werelden.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, blz. 122)

O gij, liefhebbende moeders, weet dat in Gods ogen de beste manier Hem te aanbidden is de kinderen op te voeden en hen te oefenen in alle volmaaktheden van de mensheid; men kan zich geen edele daad dan deze voorstellen.

(selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, blz. 139)

O dierbare vriend van 'Abdu'l-Bahá! Wees de zoon van uw vader en de vrucht van die boom. Wees een zoon die geboren is uit zijn ziel en hart, en niet slechts uit water en leem. Een ware zoon is hij die is ontsproten uit het geestelijke

deel van de mens. Ik vraag God, dat gij te allen tijde bekrachtigd en versterkt moogt worden.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, blz. 140)

Merkt op, hoe gemakkelijk in een bepaald gezin waar eenheid bestaat, de familie zaken worden behandeld, welk een vooruitgang de leden van dat gezin maken, hoe voorspoedig zij zijn in de wereld. Hun aangelegenheden zijn in orde, zij genieten gerieflijkheid en rust, zij zijn geborgen, hun positie is verzekerd, zij worden door allen benijd. Zo'n gezin vergroot dag aan dag haar prestige en blijvend aanzien.

(Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá, blz. 279)

Beur uw moeder op en streef ernaar datgene te doen wat bevorderlijk is voor het geluk van haar hart.

(Tablets of 'Abdu'l-Bahá Abbas, blz. 74)

Breng mijn verlangens en groeten over aan de 'troost voor uw oog' ... en aan uw jongere zoon ... Waarlijk, ik houd van hen beiden en evenals een mededogende vader van zijn dierbare kinderen houdt. Wat u betreft, houd van hen met een overvloedige liefde en getroost u de grootste inspanningen om hen op te voeden, zodat hun wezen kan groeien door de melk van Gods liefde, aangezien het de plicht is van ouders hun kinderen feilloos en grondig op te voeden.

Er bestaan ook bepaalde geheiligde plichten voor kinderen ten opzichte van ouders, welke geschreven staan in het Boek van God, daar ze behoren aan God, daar ze behoren aan God. Het gedijen (van kinderen) in deze wereld en in het Koninkrijk hangt af van het welbehagen van ouders en zonder dit zullen zij loren gaan.

(Tablets of 'Abdu'l-Bahá Abbas, blz. 262-263)

Betreffende uw vraag over man en vrouw, de band tussen hen en de kinderen die hen door God geven zijn: Weet waarlijk, dat de echtgenoot iemand is, die zich oprecht tot God heeft gekeerd, die is ontwaakt door de roep van de Schoonheid van de Alglorierijke en die de verzen van Eenheid zingt in de grote bijeenkomsten; zijn vrouw is een wezen dat wenst over te vloeien van de hoedanigheden van God en Zijn Namen en deze tracht te vinden; de band tussen hen is geen andere dan het Woord van God. Waarlijk, het doet menigte samenkomen en de veraf zijnden verenigen. Op die manier worden man en vrouw tot verbondenheid gebracht, tot eenheid en harmonie, zelfde alsof ze één persoon waren. Door hun onderlinge eensgezindheid, kameraadschap en liefde worden grote resultaten geboekt in de wereld, zowel materieel als geestelijk. Het geestelijke resultaat

bestaat uit het verschijnen van goddelijke milddadigheden. Het stoffelijke resultaat zijn de kinderen die worden geboren in de wieg van de liefde van God, die worden grootgebracht aan de boezem van de gave Gods en die verzorgd worden in de schoot van de goddelijke opvoeding. Deze kinderen zijn het waarvan Christus heeft gezegd: 'Waarlijk, zij zijn kinderen van het Koninkrijk!'

(Tablets of 'Abdu'l-Bahá Abbas, blz. 605-606)

De vrienden van God moeten zodanig leven en zich gedragen en zo'n voortreffelijkheid van karakter en houding aan de dag leggen, dat zij anderen verbaasd doen staan. De liefde tussen man en vrouw moet niet zuiver lichamelijk zijn,

nee, veeleer moet ze geestelijk en hemels zijn. Deze twee zielen zouden als één ziel beschouwd moeten worden. Hoe moeilijk zou het zijn een enkele ziel te verdelen! Ja, dit zou zelfs uiterst moeilijk zijn!

In het kort, het fundament van het Koninkrijk van God is gebaseerd op harmonie en liefde, eenheid, wederzijds begrip en eensgezindheid, niet op geschillen, in het bijzonder tussen man en vrouw.

(Compilatie: Discouraging Divorce, blz. 2)

U hebt gevraagd, of een man in staat zou zijn, zijn echtgenote te verhinderen het goddelijk licht te omhelzen of een vrouw haar echtgenoot ervan af te brengen toegang te verkrijgen tot het Koninkrijk van God. In werkelijkheid zou geen van hen de ander het binnengaan in het Koninkrijk kunnen verhinderen, tenzij de man buitensporig gehecht is aan zijn vrouw of de vrouw aan haar man. Het is inderdaad zo, dat als een van beiden de ander kan verhinderen toegang te verkrijgen tot Zijn Koninkrijk.

Ik smEEK God uw huis genadiglijk te maken tot een middelpunt van de uitstorting van het licht van goddelijke leiding, van de verspreiding van de Woorden van God en van het te allen tijde ontsteken van het vuur van liefde in het hart van Zijn getrouwe dienaren en dienaressen. Weet voorzeker dat elk huis waarin de lofzang wordt aangeheven naar het Rijk van Heerlijkheid ter verkondiging van de Naam van God, waarlijk een hemels huis is en een van de tuinen van verrukking in het Paradijs van God.

Als gij vriendelijkheid en achting zoudt betonen jegens uw ouders, zodat zij zich in het algemeen behaaglijk voelen, dan zou dit ook mij behagen, want ouders moeten hogelijk gerespecteerd worden en het is noodzakelijk dat zij zich tevreden voelen, mits zij u niet weerhouden toegang te verkrijgen tot de Drempel van de Almachtige, noch u ervan afhouden de weg van het Koninkrijk te gaan. Waarlijk, het betaamt hun u in deze richting aan te moedigen en aan te sporen.

O Heer! In deze allergrootste Beschikking aanvaardt Gij de voorspraak van kinderen ten behoeve van hun ouders. Dit is een van de bijzondere oneindige gaven

van deze Beschikking. Daarom, o Gij liefderijke Heer, aanvaardt het verzoek van deze Uw dienaar aan de Drempel van Uw enig-zijn en dompel zijn vader in de oceaan van Uw genade, want deze zoon is opgestaan om U te dienen en wendt te allen tijde zijn krachten aan in het pad van Uw liefde. Waarlijk, Gij zijt de Gever, de Vergevende en de Welwillende.

Behandel al uw vrienden en verwanten, zelfde vreemdelingen in een geest van uiterste liefde en voorkomendheid.

O dienaressen van de Alschrage Heer! Getroost u zich inspanningen, opdat u de eer en het voorrecht zult verkrijgen welke voor vrouwen zijn bestemd. De grootste glorie van vrouwen is ongtwijfeld dienstbaarheid aan Zijn drempel en ootmoedigheid aan Zijn deur; het betekent het bezit van een waakzaam hart en lof van de onvergetelijke God; het betekent innige liefde voor andere dienaressen en onbevleete kuisheid; het betekent gehoorzaamheid aan en achting voor hun echtgenoot en de opvoeding en zorg voor hun kinderen, het betekent rust, waardigheid en volharding in het gedenken van de Heer en de grootste warmte en aantrekkingskracht.

Betreffende uw vraag over consultatie van een vader met zijn zoon of van een zoon met zijn vader, in zaken als handel en beroep, is consultatie een van de fundamentele elementen van de grondslag van de Wet van God. Zo'n consultatie is zekerlijk aanvaardbaar of het nu tussen vader en zoon of met anderen is. Er is niets beter dan dat. De mens moet consulteren over alle dingen, want dit zal hem leiden tot de basis van elk probleem en hem in staat stellen de juiste oplossing te vinden.

O, elkaar toegenegen broers! Uw liefhebbende broer heeft geschreven en uw namen genoemd en u hogelijk geprezen en aanbevolen. Merk op hoe hij tot u is aangetrokken en hoe hij u liefheeft. Zo moet een broer zijn, zo toegenegen en zielsverheffend, anders dan de broer van 'Abdu'l-Bahá, die bitterder is dan venijn.

De vader moet zich altijd inspannen zijn zoon te onderrichten en hem bekend te maken met de hemelse leringen. Hij moet hem advies geven en hem te allen tijde aansporen; hem een prijzenswaardig gedrag en karakter aanleren, hem in staat stellen schonderwijs te volgen en onderricht te worden in die vormen van kunst en wetenschap die nuttig en noodzakelijk geacht worden. Kortom, laat hem zijn geest doordringen van die deugden en volmaaktheden van de wereld der mensen. Bovenal behoort hij hem er voortdurend aan te herinneren God te gedenken, zodat zijn aderen en slagaderen zullen kloppen met de liefde van God.

Aan de andere kant moet de zoon de grootst mogelijke gehoorzaamheid betonen jegens zijn vader en zich gedragen als een nederige en deemoedige dienaar. Hij moet dag en nacht het gemak en de welzijn verzekeren van zijn welbehagen. Hij moet zijn eigen rust en genoegens opgeven en voortdurend ernaar streven het hart van zijn vader en moeder vreugde te bezorgen, opdat hij hierdoor het welbehagen van de Almachtige moge verkrijgen en genadiglijk moge worden geholpen door de scharen van de Ongeziene.

Houd uw echtgenoot in ere en toon hem altijd een beminnelijk humeur, hoe slechtgehumeurd hij ook mag zijn. Zelfs als uw liefdevolle bejegening hem nog bitterder zou maken, leg dan meer welwillendheid, meer tederheid aan de dag, wees liefdevolle verdraag zijn wrede daden en slechte behandeling.

PASSAGES UIT DE VOORDRACHTEN VAN 'ABDU'L-BAHA

Het verschil in overgeërfde eigenschappen ontstaat door een zwak of sterk gestel; dat wil zeggen, als de twee ouders zwak zijn, zijn de kinderen zwak, als

ze sterk zijn, zijn de kinderen sterk. Zo heeft ook zuiverheid van bloed een grote invloed, want de zuivere kiem is als de superieure stam welke in planten en dieren aanwezig is. U ziet bijvoorbeeld dat kinderen geboren uit een zwakke en slappe vader en moeder van nature een zwak gestel en zwakke zenuwen hebben, zij lijden aan lichamelijke of geestelijke kwalen en bezitten geen geduld, weerstand, besluitvaardigheid of doorzettingsvermogen en zijn haastig, want de kinderen erven de zwakheid en slapte van hun ouders.

Afgezien hiervan wordt aan sommige families en generaties een bijzondere zegening verleend. Zo is het een bijzondere zegening dat uit de afstammelingen van Abraham alle Profeten van de kinderen Israëls gekomen zijn. Dit is een zegening die God aan dit geslacht heeft verleend: aan Mozes uit Zijn vader en moeder, aan Christus uit de lijn van Zijn moeder, ook aan Mohammed en de Báb en aan alle Profeten en de heilige Manifestaties Israëls. De Gezegende Schoonheid is eveneens een rechtstreekse afstameling van Abraham, want Abraham had behalve Ismaël en Izaäk nog andere zonen die in die dagen naar Perzië en Afghanistan trokken en de Gezegende Schoonheid is een van hun afstammelingen.

Vandaar is duidelijk dat er ook een overgeërfd karakter bestaat en wel in die mate dat, als de karakters niet met hun oorsprong overeenkomen, de leden van de familie, alhoewel zij lichamelijk tot dat geslacht behoren, geestelijk niet

als zodanig worden beschouwd, zoals Kanaän, die niet tot het geslacht van Noach gerekend wordt.

Maar het verschil in eigenschappen met betrekking tot beschaving is erg groot, want opvoeding heeft grote invloed. Door opvoeding krijgt de onwetende kennis, wordt de laffe dapper, door goede verzorging wordt de kromme tak recht, worden de zure, bittere vruchten uit de bergen en bossen zoet en smakelijk en wordt de vijfbladige bloem honderdbladig. Door opvoeding worden onbeschaafde volken beschaafd en worden zelfs de dieren tam. Opvoeding moet als zeer belangrijk worden beschouwd, want daar ziekten in de wereld van de lichamen uiterst besmettelijk zijn, zo zijn evenzo eigenschappen van geest en hart uiterst besmettelijk. Van opvoeding gaat een universele invloed uit en de erdoor veroorzaakte verschillen zijn erg groot.

(Beantwoorde Vragen, blz. 185-186)

Ook verduren een vader en moeder de grootste zorg en moeilijkheden om hun kinderen, en als de kinderen de leeftijd der volwassenheid hebben bereikt, overlijden de ouders vaak. Zelden gebeurt het dat een vader en moeder in deze wereld de beloning zien voor de zorg en last die zij om hun kinderen te verduren kregen. Daarom moeten kinderen voor deze zorg en last liefde en weldaden bewijzen en voor hun ouders om vergiffenis en vergeving smeken. U moet dus voor de liefde en goedheid die u door uw vader werd betoond, terwille van hem aan de armen geven, met de grootste onderworpenheid en nederigheid om vergiffenis en vergeving van zonden smeken en om de hoogste genade vragen.

(Beantwoorde Vragen, blz. 201)

Als liefde en overeenstemming in een gezin duidelijk zichtbaar zijn, dan zal dat gezin vooruitgang boeken, worden verlicht en vergeestelijkt; maar als daar vijandschap en haat heersen, dan zijn vernietiging en uiteengaan onvermijdelijk.

(Promulgation of Universal Peace, ed. 1922,

blz. 136)

Overeenkomstig de leringen van Bahá'u'lláh moet het gezin, zijnde een menselijke eenheid, worden opgevoed volgens de regels van heiligheid. Alle deugden

moeten aan dat gezin onderwezen worden. Men moet voortdurend voor de onkreukbaarheid van de familieband zorgdragen en de rechten van de leden mogen niet worden geschonden. De rechten van de zoon, de vader en de moeder mogen geen van alle geschonden of het voorwerp van willekeur alle geschonden of het voorwerp van willekeur worden. Evenals de zoon bepaalde verplichtingen heeft jegens zijn vader, zo heeft de vader bepaalde verplichtingen tegenover zijn zoon. De moeder, de zuster en andere leden van het gezin hebben hun bepaalde voorrechten. Al deze rechten en voorrechten moeten in stand worden gehouden, nochtans moet de eenheid van het van het gezin worden hooggehouden. Het onrecht aan één van hen zal beschouwd worden als het onrecht aan allen; het gerief van de één als het gerief van allen; de eer van één als de eer van allen.

(Promulgation of Universal Peace, ed. 1922,

blz. 163)

Het kind mag niet onderdrukt of bekritiseerd worden omdat het niet ontwikkeld is; het moet met geduld worden grootgebracht.

(Promulgation of Universal Peace, ed. 1922,

blz.175-176)

Wanneer u een familielid of een landgenoot liefhebt, laat dit met een lichtstraal van oneindige liefde zijn! Laat het in God en voor God zijn! Overal waar u de hoedanigheden van God vindt, hebt die persoon lief, of hij nu tot uw familie behoort of tot een andere.

(De Toespraken van 'Abdu'l-Bahá in Parijs,

blz. 41/42)

Dit is waarlijk een bahá'í-huis. Steeds, wanneer een dergelijk huis of zo'n vergaderplaats wordt ingesteld, draagt dit in de hoogste mate bij tot de algemene ontwikkeling van de stad en het land, waartoe het behoort, Het moedigt de groei van kennis en wetenschap aan en geniet bekendheid door de intense geestelijke kracht en door de liefde die het onder de mensen verspreidt.

(De Toespraken van 'Abdu'l-Bahá in Parijs, blz. 81)

Bezie het schadelijk effect van onenigheid en tweedracht in het gezin; overweeg dan de gunsten en zegeningen die neerdalen op dat gezin waar eenheid heerst tussen de verschillende leden. Welke onvoorziene weldaden en zegeningen zouden er neerdalen op de grote familie der mensheid als eenheid en broederschap gevestigd zouden zijn! In deze eeuw, waarin de weldadige resultaten van eenheid en de kwade gevolgen van onenigheid zo overduidelijk zijn, zijn de middelen voor het bereiken en de vervulling van menselijke broederschap in de wereld verschenen. Bahá'u'lláh heeft de weg bekendgemaakt en vastgelegd, waardoor vijandschap en tweedracht uit de mensenwereld zullen worden weggeruimd. Hij heeft geen aanleiding of mogelijkheid voor onenigheid en strijd gelaten. Hij heeft in eerste instantie de eenheid van de mensheid verkondigd en deze nader aangeduid in religieuze leringen voor de huidige menselijke omstandigheden.

(Star of the West, deel 17, no 7, blz. 232)

Mijn huis is het huis van vrede. Mijn huis is het huis van vreugde en blijdschap. Mijn huis is het huis van gelach en opgetogenheid. Al wie de poorten van dit huis binnengaat, moet het met een blij hart weer verlaten. Dit is het huis van licht; al wie hier binnengaat, moet wel verlicht worden.

(Star of the West, deel 20, no. 2, blz. 52)

Het is zeer belangrijk voor de mens een gezin te stichten. Zolang hij jong is, realiseert hij zich, uit jeugdige zelfvoldoening, de betekenis hiervan niet, maar dit zal een bron van spijt zijn als hij ouder wordt . . . In deze glorierijke

Zaak zou het leven van een echtpaar op het leven van de engelen in de hemel moeten lijken - een leven vol vreugde en geestelijke blijheid, een leven van eenheid en eendracht, van zowel geestelijke als lichamelijke vriendschap. Het huis zou ordelijk en goed georganiseerd moeten zijn. Hun ideeën en gedachten zouden als de stralen van de zon van waarheid moeten zijn en als de luister van de schitterende sterren aan de hemel. Zij zouden evenals twee vogels melodieuze moeten zingen op de takken van de boom van broederschap en harmonie. Zij zouden een voorbeeld moeten geven aan hun medemensen, voor elkaar waarachtige en oprechte liefde aan de dag moeten leggen en hun kinderen zodanig opvoeden, dat zij aan de roem en de glorie van hun gezin luister bijzetten.

PASSAGES UIT BRIEVEN, GESCHREVEN DOOR SHOGHI EFFENDI AAN INDIVIDUELE GELOVIGEN

Ik vraag u dringend u enige tijd te concentreren op welke middelen dan ook, waarvan u denkt dat ze uiteindelijk de welwillendheid, verdraagzaamheid en sympathie van uw echtgenoot zullen verzekeren. Betoon hem de uiterste vriendelijkheid en zorgzaamheid en tracht hem op een geschikt ogenblik het doel en de geest van het Geloof te doen inzien. Ik zal bidden voor het succes van uw pogingen in dit verband en wens u geluk uit de grond van mijn hart.

(20 maart 1928)

Ik kan mij, uit grote liefde en sympathie voor u, er niet van weerhouden, enkele woorden van mijzelf toe te voegen, teneinde u de noodzaak op het hart te drukken voortdurend blijk te geven van de grootste hoogachting, bezorgdheid en liefde jegens uw geliefde en gerespecteerde echtgenoot. Ik hoop van harte dat zijn uiteindelijke aanvaarding van de Zaak, die u zo dierbaar is en die u zo goed dient, in hoofdzaak zal afhangen van uw houding en uw bezorgdheid voor hem. Mijn diepe sympathie is met u in uw huiselijke zorgen die naar ik weet, u zwaar op het hart drukken. Ik zal voortgaan met, uit het diepst van mijn hart, hulp voor u af te smeken. Ik bid dat u in uw veelvoudige activiteiten uw innigste hartewens moogt vervullen.

(20 december 1928)

AANHALINGEN UIT DE BRIEVEN GESCHREVEN NAMENS SHOGHI EFFENDI

(De onderstaande aanhalingen zijn afkomstig uit brieven aan gelovigen, tenzij anders vermeld.)

Als er dergelijke verschillen van mening en geloof voorkomen tussen man en vrouw, is dat erg ongelukkig, want ongetwijfeld doet het afbreuk aan de geestelijke band welke het bolwerk vormt van het gezinsverband, vooral in tijden van moeilijkheden. De manier waarop dit echter opgelost zou kunnen worden, is niet door zich zodanig te gedragen dat de andere partij vervreemd. Eén van de doelen van de Zaak is feitelijk om in de gezinnen een hechtere band tot stand te brengen. In al dergelijke gevallen adviseerde de Meester daarom meestal gehoorzaamheid aan de wensen van de andere partij, en gebed. Bid dat uw echtgenoot langzamerhand het licht zal gaan zien, en handel tegelijkertijd zo dat het hem eerder nader brengt dan dat hij bevooroordeeld raakt. Is eenmaal die harmonie verzekerd, dan zult u in staat zijn onbelemmerd te dienen.

(15 juli 1928)

Onder zulke omstandigheden placht de Meester de vrienden te vragen overvloedig te zijn in hun liefde en aan hun echtgenoten uitzonderlijk gehoorzaam te worden. Zulke mensen moeten door daden zien dat de Zaak niet is gekomen om familiebanden te verbreken, maar om ze sterker te maken; ze niet is gekomen om liefde weg te nemen, maar om haar te versterken; ze niet in het leven is geroepen om sociale instellingen te verzwakken, maar om deze sterker te maken.

(14 oktober 1928)

Zeer zeker zou Shoghi Effendi graag zien dat u en de andere vrienden al hun tijd en energie aan de Zaak gaven, want wij hebben een grote behoefte aan bekwame werkers, maar het gezin is een instelling die Bahá'u'lláh is gekomen versterken en niet verzwakken. Er zijn veel betreurenswaardige dingen in bahá'í-gezinnen gebeurd, juist door dit punt te veronachtzamen. Dien de Zaak, maar denk ook aan uw plichten jegens uw gezin. Het is aan u om het evenwicht te vinden en erop te letten dat geen van tweeën maakt dat de ander wordt verwaarloosd. Wij zouden veel meer echtgenoten in de Zaak hebben, als de vrouwen bedachtzame en matige in hun bahá'í-activiteiten zouden zijn.

(14 mei 1929)

Een waarachtig bahá'í-gezin is een echte vesting waarop de Zaak kan steunen als er campagnes opgezet worden. Als . . . en . . . van elkaar houden en graag zouden willen trouwen, wil Shoghi Effendi niet dat zij denken dat zij zich hierdoor het voorrecht om dienstbaar te zijn ontnemen; in feite zal zulk een verbintenis hun bekwaamheid tot dienstbaarheid vergroten. Er is niets mooiers dan dat jonge bahá'ís trouwen en ware bahá'í-gezinnen stichten, gezinnen zoals

Bahá'u'lláh die wenst. Doe hun alstublieft beiden de liefdevolle groeten van de Behoeder.

(6 november 1932)

Een God die alleen liefdevol is, of alleen rechtvaardig, is geen volmaakte God. Het goddelijke moet deze beide aspecten bezitten, zoals iedere vader beide tot uitdrukking behoort te brengen in zijn houding jegens zijn kinderen. Als wij een ogenblik nadenken, zullen wij zien dat ons welzijn alléén verzekerd kan worden als deze beide goddelijke hoedanigheden gelijkelijk benadrukt en in praktijk gebracht worden.

(29 april 1933)

Er is geen grens aan onze giften voor de Tempel. Hoe meer wij geven, hoe beter het voor de Zaak en voor onszelf is. Maar het geval van u is bijzonder, aangeslagen hem te overtuigen van het belang van uw schenkingen aan de Zaak, zoveel te beter. Maar u moet zich nooit tegen hem verzetten over dit onderwerp en de vrede en eenheid van uw gezinsleden nergens door laten verstoren.

(21 september 1933)

De Behoeder wil dat ik er speciaal bij u op aandrang om geduldig en vol vertrouwen te blijven, en vooral uw echtgenoot uiterste vriendelijkheid en liefde te betonen, in antwoord op alle tegenstand en haat die u van hem ondervindt. Een verzoenende en vriendelijke houding in zulke gevallen is niet alleen de plicht van iedere bahá'í, maar is ook de meest effectieve manier om de sympathie en bewondering voor de Zaak te winnen van haar vroegere tegenstanders en vijanden. Liefde is inderdaad een uiterst krachtig elixer dat de meest verachtelijke en gemene mensen kan veranderen in hemelse zielen. Moge uw voorbeeld ertoe dienen de waarheid van deze mooie lering van ons Geloof eens te meer te bevestigen.

(6 december 1935)

De Behoeder . . . heeft met grote bezorgdheid kennisgenomen van de moeilijkheden en geschillen in uw gezin. Hij wil dat ik u verzeker van zijn vurige gebeden voor u en voor uw geliefden thuis, opdat u geleid en bijgestaan moogt worden vanuit den hoge om uw geschillen bij te leggen en de volkomen harmonie en vriendschap tussen u te herstellen. Terwijl hij u zou willen aansporen zich ieder offer te getroosten teneinde eenheid in uw gezin te vestigen, wil hij dat u zich niet ontmoedigd voelt als uw pogingen niet direct vruchten afwerpen. U dient uw bijdrage te leveren in het absolute vertrouwen dat u hierdoor uw taak als bahá'í vervult. Het overige is voorzeker in God's handen.

Wat betreft de houding van uw echtgenoot tegenover de Zaak: hoe onvriendelijk deze ook mag zijn, u moet altijd hopen dat u er met verzoenende en welwillende middelen en met wijze, tactvolle en geduldige inspanning langzaam in kunt slagen zijn sympathie voor het Geloof te winnen. In geen geval moet u proberen hem onder dwang uw persoonlijke geloofsovertuiging voor te schrijven en op te leggen. Noch moet u toestaan dat zijn verzet tegen de Zaak uw activiteiten ernstig belemmert . . . U moet u geduldig en tactvol gedragen in het vertrouwen dat uw pogingen door Bahá'u'lláh worden geleid en versterkt.

(23 juli 1937)

Het maakte hem heel gelukkig te horen van de recente toetreding van uw . . . vriendin en van haar vurige verlangen het Geloof te dienen en te bevorderen. Hij zal zeker voor haar bidden dat zij, ondanks het verzet van haar ouders en familieleden, steeds meer kennis en begrip zal krijgen van de Leringen, en met zulk een ijver bezield zal raken dat zij zal opstaan om een groot aantal van haar vroegere geloofsgenoten de Zaak binnen te leiden.

In geen geval mag zij echter haar ouders volledig van zich laten vervreemden, doch het is haar dure plicht te trachten met geduldige, onophoudelijke en liedevolle inspanning hun sympathie voor het Geloof te winnen en misschien zelfs hun toetreding te bewerkstelligen . . .

(6 juli 1938)

Wat betreft uw plannen is de Behoeder het volledig met uw standpunt eens dat u, hoe urgent en belangrijk het onderrichtswerk ook is, onder geen beding de opvoeding van uw kinderen moet verwaarlozen, daar de plicht die u tegenover hen

hebt niet minder heilig is dan die voor de Zaak.

Welk plan u ook zou maken of welke regeling u ook zou treffen waarbij u de twee taken ten aanzien van uw gezin en van de Zaak kunt combineren, en die u in staat zou stellen om weer actief te worden op het terrein van pionieren en ook nog goed voor uw kinderen te zorgen om hun toekomst in het Geloof niet in gevaar te brengen, heeft de hartelijke instemming van de Behoeder.

(17 juli 1938)

Terwijl de instelling van het huwelijk, zoals ze door Bahá'u'lláh werd ingesteld, op gerechtvaardigde wijze belang hecht aan het fysieke aspect van de echtelijke verbintenis, beschouwt ze het als ondergeschikt aan de zedelijke en geestelijke doelen en functies waarmee het door een alwijze en liefdevolle Voorzienigheid is begiftigd. Pas wanneer aan elk van deze verschillende waarden het juiste belang wordt gehecht en alleen op basis van de ondergeschiktheid van het fysieke aan het morele en van het zinnelijke aan het geestelijke, kunnen zulke uitwassen en slapheid in huwelijksrelaties, waarvan onze eeuw van verval op zulk een bedroevende wijze getuige is, worden vermeden, en het gezinsleven in zijn oorspronkelijke zuiverheid worden hersteld, en de ware taak vervullen waarvoor het door God is ingesteld.

(8 mei 1939)

Terwijl de Behoeder uw verlangen om actiever deelt te nemen aan het onderricht ten zeerste waardeert, is hij er zich ook van bewust dat u, uit respect voor de wensen van uw echtgenoot, jegens wie u plichten hebt die niet minder heilig en bindend zijn dan die waar u als gelovige voor staat, zou moeten trachten uw plannen zó te regelen dat u niet te ver weg hoeft te zijn van hem, vooral omdat hij zelf zo graag wil dat u uw huiselijke leven, hoe tijdelijk ook, niet onderbreekt.

(5 juni 1939)

De Behoeder is niettemin dankbaar dat hij (uw man) er in principe geen bezwaar tegen heeft dat u bahá'í-bijeenkomsten bijwoont en u volledige vrijheid geeft om aan alle plaatselijke bahá'í-activiteiten deel te nemen. Zelfs al zou hij er op staan dat u in zulke kwesties zijn toestemming vraagt, moet u zich niet gekwetst of ontmoedigd voelen, maar veeleer op een vriendelijke en verzoenende manier blijven proberen om zijn sympathie voor de Zaak te winnen. U kunt geen ernstige reden voor enig werkelijk verwijt tegen hem hebben, zolang hij zich niet op ongepaste wijze bemoeit met uw bahá'í-werk en u ervan weerhoudt uw hoogst belangrijke geestelijke en bestuurlijke verplichtingen jegens het Geloof te vervullen.

De Behoeder zal er inmiddels voor bidden dat uw hoop om hem in de Zaak bevestigd en actief te zien, zal worden vervuld, en dat u eveneens geleid zult worden om jegens hem zulk een waarachtige bahá'í-houding aan te nemen dat deze ertoe zal dienen om zijn sympathie voor het Geloof nog meer te wekken, en de geestelijke energie die in zijn hart latent aanwezig is zodanig te activeren dat hij zijn volledige bevestiging in de Zaak zal kunnen verwezenlijken. Blijf zeker van uzelf en zet uw streven vol vertrouwen door.

(5 augustus 1939)

De taak om een bahá'í-kind op te voeden is, zoals dat telkens weer in de bahá'í-geschriften wordt benadrukt, de voornaamste verantwoordelijkheid van de moeder, wier unieke voorrecht het voorzeker is om in haar huis die omstandigheden te creëren die het meest bevorderlijk zijn voor zowel zijn materiële als geestelijke welzijn en vooruitgang. De opvoeding die het kind 't eerst van zijn moeder ontvangt, vormt de sterkste grondslag voor zijn toekomstige ontwikkeling, en daarom moet uw vrouw er de grootste zorg aan besteden . . . om van nu af aan te proberen haar pasgeboren zoon de geestelijke opvoeding mee te geven die hem in staat zal stellen alle verantwoordelijkheden en plichten van het bahá'í-leven volledig te aanvaarden en zich daar geheel voor in te zetten.

(16 november 1939)

Hij heeft met gevoelens van werkelijke bewondering uw verlangen om te dienen op het terrein van het onderrichten als pionier opgemerkt, maar het spijt hem te vernemen dat uw huiselijke omstandigheden u niet toestaan deze dierbare tevens ten uitvoer te brengen.

Hoewel hij uw verlangen om in verre en tot nog toe ongeopende gebieden te werken voor het Geloof van harte op prijs stelt, meent hij dat u, gelet op het verzet van uw echtgenoot en ook met het oog op de behoefte van uw kinderen aan uw hulp en begeleiding van dichtbij, in plaats daarvan op dit moment moet proberen om in nog ongeopende plaatsen te werken in de buurt van . . . of van de naburige steden.

(7 november 1940)

De kwestie van de vorming en de opvoeding van kinderen in het geval dat één van de ouders geen bahá'í is,

gaat eigenlijk alleen de ouders aan; zij moeten besluiten welke zij de beste de meest bevorderlijke manier vinden om de eenheid in het gezin te bewaren en om het toekomstige welzijn van hun kinderen te garanderen. Als het kind echter volwassen is, moet het de volle vrijheid krijgen zijn religie te kiezen, ongeacht de wensen en verlangens van zijn ouders.

(14 december 1940, Aan de Nationale Geestelijke Raad van de bahá'ís van India)

. . . nu u beiden de oprechte wens koestert om samen te pogen uw huwelijksleven gelukkig te maken, adviseert Shoghi Effendi u om alles te doen wat in uw vermogen ligt, met liefde en vriendelijkheid, om uw echtgenoot aan uw kant te krijgen en zijn vooroordeel ten aanzien van het Geloof weg te nemen.

(27 november 1941)

Ze moet zeker niet bedroefd zijn, als zij merkt dat haar familie niet ontvankelijk is voor de leringen, want niet iedere ziel wordt geestelijk verlicht. Vele leden van de families van de Profeten zelf bleven trouwens onbekeerd, zelfs met het voorbeeld en de overtuigingskracht van de Manifestaties van God voor ogen; daarom moeten de vrienden niet verdrietig worden van zulke dingen, maar verder de toekomst van degenen die zij liefhebben in de handen van God laten, en door hun diensten en toewijding aan het Geloof het recht verkrijgen om hun uiteindelijke geestelijke wedergeboorte te bepleiten.

(9 maart 1942)

Hoe innig familiebanden ook zijn, wij moeten nooit vergeten dat de geestelijke banden veel dieper gaan; ze zijn eeuwigdurend en overleven de dood, terwijl fysieke banden, tenzij ondersteund door geestelijke banden, tot dit leven beperkt zijn. U moet alles doen wat in uw vermogen ligt om door gebed en voorbeeld de ogen van uw familie te openen voor het Bahá'í-geloof, maar treur niet teveel over hun gedragingen. Keer u naar uw bahá'í-broeders en zusters, die samen mét u zijn in het licht van het Koninkrijk.

(8 mei 1942)

Ons Geloof is net zozeer voor kinderen als voor oudere mensen, en het brengt vreugde in zijn hart als hij ziet dat beiden samenwerken om deze grootste Boodschap van het goede aan de gehele mensheid te brengen.

(30 november 1942)

Wat betreft de verklaring van de Behoeder dat het mogen pionieren afhangt van de toestemming der ouders en dat het noodzakelijk is dat zij het ermee eens zijn, hebt u gevraagd of deze regel zowel voor meerderjarige als minderjarige kinderen geldt. Het antwoord van de Behoeder is, dat de regel alléén geldt voor degenen die nog niet meerderjarig zijn.

(18 januari 1943. Aan de Nationale Geestelijke Raad van de bahá'ís van Irán. Vertaald vanuit het Perzisch)

Bahá'u'lláh heeft alle mensen aangespoord in het huwelijk te treden als de natuurlijke en juiste manier van leven. Hij heeft echter ook sterk de nadruk gelegd op het geestelijke karakter ervan, dat, terwijl het een normaal fysiek leven op geen enkele manier uitsluit, het meest essentiële aspect van het huwelijk is. Dat twee mensen in liefde en harmonie het leven delen is van veel groter belang dan dat zij verteerd worden door hartstocht voor

elkaar. Het ene is een grote rots van kracht, waarop men in tijd van nood kan steunen; het andere een zuiver tijdelijk iets, dat ieder moment kan ophouden te bestaan.

(20 januari 1943)

De Behoeder bedoelde met zijn opmerkingen . . . over ouder-kind en man-vrouw verhoudingen in het huwelijk in Amerika, dat er in dat land de neiging bestaat dat kinderen te onafhankelijk zijn van de wensen van hun ouders en het hun ontbreekt aan het respect dat zij hun zouden moeten betonen. Ook heeft de vrouw in sommige gevallen de neiging om in een onbillijke mate haar echtgenoot te overheersen, wat natuurlijk niet juist is, evenmin als wanneer de echtgenoot zijn vrouw onbillijk overheerst.

(22 juli 1943)

Hij meent dat u vooral uw echtgenoot de grootste liefde en sympathie moet betonen; als wij ooit twijfelen hoe wij ons als bahá'ís moeten gedragen, zouden

wij aan 'Abdu'l-Bahá moeten denken en zijn leven moeten bestuderen, en onszelf afvragen wat hij gedaan zou hebben, want hij is in ieder opzicht ons volmaakte voorbeeld. En u weet hoe zacht hij was, en hoe zijn genegenheid en vriendelijkheid als zonlicht op iedereen scheen.

Uw echtgenoot en uw kind hebben recht op uw liefde, en geven u een prachtige gelegenheid om uw geloof in de Zaak te tonen.

U zou ook tot Bahá'u'lláh moeten bidden om u te helpen één te worden met uw echtgenoot, en uw huis tot een echt gelukkig huis te maken.

(9 maart 1946)

Het spijt hem zeer te vernemen dat u moeilijkheden hebt in uw gezin vanwege het Bahá'í-geloof. Hij meent dat u alles moet doen wat in uw vermogen ligt om liefde en harmonie tussen uw echtgenoot en uzelf te bevorderen, zowel in uw beider belang als in dat van uw kinderen. U moet hem echter duidelijk maken dat ieder mens vrij is om voor zichzelf God te zoeken, en dat, hoewel u nooit zult proberen hem te beïnvloeden of zelfs niet met hem over het Bahá'í-geloof te spreken als hij dat niet wil, hij u vrij moet laten om bijeenkomsten bij te wonen. De Behoeder hoopt dat u met geduld, tact en gebed langzamerhand zijn vooroordelen zult overwinnen.

(16 maart 1946)

Een bahá'í is nooit gedwongen om in een bepaalde plaats te blijven; als u niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien in . . . en in de nabijheid van uw bejaarde ouders wilde wonen, zou u er heel goed aan doen te vertrekken.

(1 april 1946)

Shoghi Effendi wil nog dat ik deze aantekening maak in verband met uw huwelijk; hij meent dat geen enkele gelovige, onder welke omstandigheden dan ook, ooit de Zaak, of dienstbaarheid daaraan kan gebruiken als reden om zijn huwelijk op te geven; echtscheiding wordt, zoals u weet, zeer sterk afgekeurd door Bahá'u'lláh, en alleen redenen van zeer ernstige aard kunnen dat rechtvaardigen.

(7 april 1947)

Wat betreft uw gezinsproblemen meent hij, dat u deze kwestie aan uw Raad zou moeten voorleggen, als u advies wenst. Een van de taken van deze Raden is de vrienden te adviseren en te helpen, en u heeft het voorrecht zich tot uw Raad te mogen wenden.

(10 april 1947)

Hij was heel blij te horen van uw wens om te helpen met het pionierswerk . . .

Hij meent echter, dat uw activiteiten op dit gebied geen bron van tweedracht tussen u en uw geliefde echtgenoot zouden moeten zijn, en hij verzekert u dat hij voor hem zal bidden in de heilige Graftomben, dat God hem bewust moge maken van de betekenis van ons Geloof en hem nieuw leven mag geven in dienstbaarheid eraan.

(30 april 1947)

Bahá'u'lláh heeft duidelijk uiteengezet dat de toestemming van alle in leven zijnde ouders vereist is voor een bahá'í-huwelijk. Dit is van toepassing, of de ouders nu bahá'í zijn of niet-bahá'í, jarenlang gescheiden zijn of niet. Deze belangrijke wet heeft Hij ingesteld om het gebouw van de maatschappij te versterken, de banden met thuis nauwer aan te halen, een zekere dankbaarheid en respect in de harten van de kinderen te brengen voor degenen die hen het leven hebben geschonken en hun ziel hebben uitgezonden op de eeuwige reis naar hun Schepper. Wij bahá'ís moeten ons realiseren dat in de huidige samenleving precies het tegenovergestelde proces plaatsvindt: jonge mensen geven steeds minder om de wensen van hun ouders, en echtscheiding beschouwt men als een natuurlijk recht dat onder de ondeugdelijkste ongerechtvaardigste en armzaligste voorwendsels verkregen wordt. Gescheiden mensen, vooral als één van hen de volledige zorg voor de kinderen kreeg toegewezen, zijn maar al te gauw geneigd om het belang van de partner uit het huwelijk die als ouder óók verantwoordelijk is voor het op de wereld brengen van deze kinderen, te kleineren. De bahá'ís moeten, door zich strikt te houden aan de bahá'í-wetten en leringen, deze uithollende krachten, die het gezinsleven en de schoonheid van de familierelaties zo snel vernietigen en de morele structuur van de samenleving te gronde richten, bestrijden.

(25 oktober 1947, Aan de Nationale Geestelijke Raad van de bahá'ís van de Verenigde Staten)

Met betrekking tot de vragen die u hem hebt gesteld: hij is er zeker van dat het, hoewel u in sommige opzichten misschien uw kinderen financieel tot last bent, een voorrecht voor hen is om voor u te mogen zorgen. U bent hun moeder en hebt hun het leven geschonken, en door de genade van Bahá'u'lláh zijn zij nu aangetrokken tot Zijn Geloof. Wat zij ook voor u doen is slechts een geringe vergoeding voor alles wat u voor hen hebt gedaan.

(20 september 1948)

Uw verantwoordelijkheid tegenover uw zoon en uw echtgenoot is zeer groot, en de Behoeder hoopt dat uw werk spoedig een punt zal bereiken, waarop u tenminste voor enige tijd naar hen kunt terugkeren om hun die liefde en bemoediging te geven die de grote bijdrage van de vrouw is aan het gezinsleven.

(5 augustus 1949)

Hij was vooral verheugd te vernemen dat uw gezinsrelaties zo bevredigend zijn en hij meent dat u juist handelt door de wensen van uw echtgenoot te eerbiedigen en langer in het buitenland te blijven.

De Behoeder heeft al lange tijd het gevoel dat de Amerikaanse bahá'ís in sommige gevallen niet in overeenstemming met het huwelijksideaal leven, zoals dat door Bahá'u'lláh werd bekendgemaakt. Zij zijn geneigd zich te laten beïnvloeden door de gangbare, lichtzinnige en zelfzuchtige houding van de mensen ten opzichte van de huwelijksband. Bijgevolg is hij dan ook erg blij als hij ziet dat u met succes overeenkomstig de bahá'í-normen leeft, u zich met hart en ziel inzet, en deze heilige band die u met uw echtgenoot hebt, in stand houdt. Hij hoopt dat u voor anderen een voorbeeld kunt zijn. Want hij keurt de manier waarop sommige bahá'ís zich, in naam van het dienen van de Zaak, van hun echtgenoot ontdoen, of weggaan en een nieuwe bemachtigen, af!

(2 april 1950)

Het is één van de essentiële leringen van het Geloof dat men de eenheid in het gezin moet bewaren. Dit betekent natuurlijk niet dat enig lid van het gezin het gezin het recht heeft het geloof van een ander lid te beïnvloeden; en als dit wordt verwezenlijkt door alle leden, dan schijnt het zèker dat eenheid haalbaar is.

(6 juli 1952)

De Behoeder al ervoor bidden dat uw moeder bahá'í wordt en de Zaak van God heel actief zal dienen. U moet zich ervan bewust zijn dat, doordat u een toegewijd bahá'í leven leidt, uw moeder misschien wel net zoveel, of nog méér beïnvloed wordt, dan door te lezen en te studeren. Wanneer iemand de uitwerking ziet die de bahá'í leringen op iemands leven hebben, heeft dat heel vaak een erg grote uitwerking.

(12 juli 1952)

Hij meent dat in élk geval al het mogelijke moet doen om uw huwelijk in stand te houden, vooral terwille van uw kinderen, die, evenals alle kinderen van gescheiden ouders, wel zouden móeten lijden onder tegenstrijdige banden van trouw, want zij missen de zegening van een vader en moeder in één huis, die voor hen zorgen en hen gezamenlijk liefhebben.

Nu u zich ervan bewust bent dat uw echtgenoot ziek is, zou u zich moeten kunnen verzoenen met de moeilijkheden die u gevoelsmatig met hem hebt gehad, en geen onverzoenlijke houding moeten aannemen, hoezeer u ook zult lijden.

Wij weten dat Bahá'u'lláh echtscheiding zeer sterk heeft afgekeurd, en het is werkelijk de plicht van de bahá'ís zich bijna bovenmenselijk in te spannen om te voorkomen dat een huwelijk ontbonden wordt.

(6 maart 1953)

De Behoeder waardeert ten volle uw verlangen om nu als pionier te vertrekken en te helpen het Geloof te vestigen in de maagdelijke gebieden, maar u moet niet gaan tegen de wil van uw echtgenoot, en hem niet dwingen alles op te geven opdat u op deze manier het Geloof zou kunnen dienen. Wij moeten ons van de wensen en de rechten van degenen die in het leven nauw met ons verbonden zijn, bewust blijven.

Als uw echtgenoot graag wil dat u blijft waar u bent, is er daar stellig een groot terrein voor onderricht.

(31 juli 1953)

Ook al zullen uw zoons in het begin niet met u samen kunnen dienen bij het pionierswerk, helpen ze u zeker om het mogelijk te maken, door hun geest van toewijding en hun volledige medewerking. In het gunstigste geval zit het leven zó vol onverwachte veranderlijkheid dat hij meent dat, wanneer u uw jongens thuislaat, dit geen enkel verhoogd risico met zich mee brengt. Zij zijn toegewijd aan de Zaak en zullen ongetwijfeld worden geïnspireerd door uw voorbeeld.

(10 augustus 1953)

Wat betreft uw vraag of u als pionier op reis moet gaan . . . heeft de Behoeder het gevoel dat het, met het oog op Bahá'u'lláh's afkeer van echtscheiding, niet juist is voor een bahá'í om een huwelijk te verbreken, zelfs niet met het doel

te gaan pionieren. Hij verzoekt u dan ook dringend om met al uw krachten te proberen u met uw echtgenoot te verzoenen, omdat hij vindt dat dit belangrijker is dan dat u naar een maagdelijk gebied gaat om te pionieren.

(27 augustus 1953)

. . . hij wil dat ik u zeg dat hij er voorstander van is dat u gaat pionieren.

Als u echter vindt dat uw vertrekt als pionier naar één van de eilanden in de Stille Oceaan uw relatie met uw vader zal verbreken, dan zou hij willen voorstellen dat wellicht uw vrouw nú gaat, en dan kunt u bekijken hoe de zaken uitpakken voor wat betreft het later zich bij haar voegen.

(27 augustus 1953)

De Behoeder meent dat u als bahá'í, in verband met het feit dat uw echtgenoot niet werkelijk van u gescheiden wil zijn, maar integendeel graag wil dat uw huwelijk stand houdt, niet het recht hebt het te verbreken vanwege uw wens het Geloof te dienen.

Het huwelijk is een bijzonder heilige instelling. Bahá'u'lláh zei dat het doel ervan is, eenheid te bevorderen. Als de vrienden, ter wille van de Zaak, deze instelling veronachtzamen, stellen zij het Geloof bij het publiek in een kwaad daglicht. In deze tijd zijn de mensen van de wereld zo immoreel, en gaan zij met de instelling van het huwelijk zo lichtzinnig om; en wij, als bahá'ís proberen,

in tegenstelling tot de mensen van de wereld, een hoge morele maatstaf aan te leggen en de heiligheid van het huwelijk te herstellen.

Als uw echtgenoot u wil toestaan een bepaalde hoeveelheid onderrichtswerk te doen en nu en dan in het belang van het Geloof te reizen, des te beter; maar hij vindt niet dat het Geloof de oorzaak van de vernietiging van uw gezinsleven zou moeten worden.

(6 juni 1954)

Hij meent dat het, in verband met de omstandigheden en gevoelens van uw echtgenoot, daarbij in overweging genomen dat uw oudste twee kinderen u natuur

lijk willen zien en u trouwens ook van tijd tot tijd moeten zien, zodat u hem kunt helpen in hun bahá'í-leven,

verstandig zou zijn als u met uw echtgenoot ergens in de V.S., waar uw diensten van de grootste waarde zullen zijn, ging pionieren.

(29 juli 1954)

Hij heeft grote waarderingen voor het pionierswerk dat u hebt verricht. Hij hoopt dat u en uw geliefde echtgenoot van nu af aan samen het Geloof eendrachtig en toegewijd zult kunnen dienen, daar dat het hoogste vorm van bahá'í-samenwerking in het huwelijk is.

(3 maart 1955)

Als de gezondheidstoestand van uw ouders van dien aard is dat er werkelijk behoefte is aan uw aanwezigheid, dan zou u hen niet moeten verlaten. Als er echter een ander familielid is dat voor hen kan zorgen, dan zou u kunnen helpen met het werk in . . . en de vrienden kunnen assisteren om daar het Geloof op een hechte basis te vestigen.

(28 oktober 1955)

Hij zal ervoor bidden dat het verzet van uw echtgenoot en uw zuster zal veranderen door uw liefde, vriendelijkheid en het geduld en de verdraagzaamheid die u jegens hen aan de dag legt.

(20 maart 1956)

Overal waar een bahá'í-gezin is, moeten de betrokkenen op alle mogelijke manieren alles in het werk stellen om het in stand te houden, omdat echtscheiding in de Geschriften ten zeerste afgekeurd, terwijl harmonie, eenheid en liefde daarentegen worden hooggehouden als de hoogste idealen in menselijke relaties. Dit moet altijd van toepassing zijn op de bahá'ís, of zij nu al dan niet dienen als pionier.

(9 november 1956, Aan de Nationale Geestelijke Raad van de bahá'ís van Midden-Amerika.)

Hij is van mening dat u, nu u datgene gevonden hebt waar u innerlijk naar heeft gezocht, en in uw leven deze meerdere vreugde heeft van ons glorieuze Geloof, aardiger voor uw man moet zijn en voorkomende dan ooit, en alles moet doen wat in uw vermogen ligt om hem het gevoel te geven dat dit u niet bij hem heeft weggehaald, maar uw liefde voor hem, en uw verlangen om een goede vrouw voor hem te zijn, alleen maar groter heeft gemaakt. Of hij uiteindelijk in staat zal zijn bahá'í te worden of niet, is iets wat slechts de tijd kan leren; maar er is geen twijfel over waar uw plichten liggen, en die zijn: hem het feit doen inzien dat uw nieuwe affiliatie op geen enkele manier zijn leven thuis, of zijn huwelijk, nadelig beïnvloed heeft, doch, integendeel, beide heeft versterkt.

Het is erg moeilijk, wanneer men gevonden heeft waarvan men weet dat het de waarheid is, om te moeten toezien dat een inniggeliefd familielid er volledig blind voor is. Men komt in de verleiding om te pogen 'ze wakker te schudden om ze het licht te laten zien', maar dat is vaak rampzalig. Stilzeijgendheid, liefde en geduld zullen er de oorzaak van zijn dat er in zulke gevallen grotere overwinningen worden behaald. Uw man heeft echter niet het recht u te vragen uw Bahá'í-zijn op te geven. Dat gaat te ver. Niemand behoorde inbreuk te maken op de heilige band met zijn Schepper waar ieder mens recht op heeft.

(20 april 1957)

Zoals u ongetwijfeld weet, heeft Bahá'u'lláh echter verklaard dat het doel van het huwelijk is de eenheid te bevorderen; dus u moet dat in gedachte houden als u omgaat met uw niet-bahá'í-familieleden. Men kan niet van hen verwachten dat zij net zo denken over vragen met betrekking tot de goede verstandhouding tussen rassen als wij, en we moeten onze mening niet aan hen opdringen, doch hen veleer liefdevol en wijs trachten op te voeden.

(30 augustus 1957)

PASSAGES UIT BOODSCHAPPEN VAN HET UNIVERSELE HUIS VAN GERECHTIGHEID

(De onderstaande passages zijn gericht tot individuele gelovigen, tenzij anders vermeld.)

Betreffende uw andere vraag over de gespannen verhouding tussen u en uw schoonmoeder, en wat u doen kunt om de toestand te verzachten, zijn wij van mening dat u, met steun van en door beraadslaging met uw echtgenoot, uw pogingen om de eenheid in de familie te bereiken, moet doorzetten. Uit uw beschrijving van de onvriendelijke houding die uw schoonmoeder jegens u tentoonspreidt, blijkt dat u geen gemakkelijke taak heeft. Waar het echter om gaat is dat u zich als bahá'í bewust bent van 'Abdu'l-Bahá's aansporing om zich te concentreren op iemands goede eigenschappen en dat deze benadering van uw schoonmoeder u kan sterken in uw besluit de eenheid te bereiken. En ook zal volharding in gebed u de kracht geven om uw pogingen voort te zetten.

(6 september 1970)

Een bahá'í die met een probleem zit, kan er, na gebed en na alle aspecten ervan voor zichzelf te hebben afgewogen, zelf een beslissing over willen nemen; hij kan er ook de voorkeur aan geven om de raad in te roepen van persoonlijke vrienden, of van beroepsadviseurs, zoals zijn dokter of advocaat, zodat hij zulke adviezen bij zijn besluitvorming in overweging kan nemen; óf hij kan, ingeval er verscheidene mensen bij betrokken zijn, zoals bij een familieaangelegenheid, degene die het betreft bijeen willen brengen, opdat men tot een gezamenlijk besluit kan komen.

(19 maart 1973, Aan de Nationale Geestelijke Raad van de bahá'ís van Canada.)

Dat de eerste onderrichter van het kind de moeder is, behoeft geen verwondering te wekken, want het kleine kind richt zich in de eerste plaats op zijn moeder. Deze beschikking van de natuur maakt de rol van de vader in het bahá'í-gezin in geen enkel opzicht minder belangrijk. Nogmaals gezegd: gelijkheid in rang betekent niet gelijkheid in functie.

(23 juni 1974)

De problemen overwegend die u en uw echtgenote ondervinden, wijst het Universele Huis van Gerechtigheid erop dat aan de eenheid van uw gezin de voorkeur moet worden gegeven boven iedere andere overweging . . . Zo moet bijvoorbeeld dienstbaarheid aan de Zaak geen verwaarlozing van het gezin tot gevolg hebben. Het is voor u van belang uw tijd zó in te delen dat uw gezinsleven harmonieus is en uw gezin de aandacht krijgt die het verlangt.

Bahá'u'lláh benadrukte ook het belang van consultatie. Wij moeten niet denken dat deze waardevolle methode om oplossingen te zoeken beperkt is tot de bestuurlijke instellingen van de Zaak. Consultatie in het gezin, gebruikmakend van volledig en oprecht overleg, en bezield met het besef van de noodzaak van zelfbeheersing en evenwicht, kan de panacee zijn voor conflicten in de huiselijke kring.

(1 augustus 1978)

Alhoewel bahá'í-werk in een geest van opoffering moet worden verricht, kan men niet het belang uit het oog verliezen dat in onze heilige geschriften wordt gehecht aan de verantwoordelijkheden die zijn gelegd op ouders met betrekking tot hun kinderen, net zo min als aan de plichten van kinderen jegens hun ouders.

(19 november 1978)

Het Universele Huis van Gerechtigheid geeft in overweging dat alle vermeldingen in de heilige geschriften over specifieke terreinen van de verhouding tussen mannen en vrouwen gezien moeten worden in het licht van het algemene beginsel van de gezaghebbende wijze en herhaaldelijk in de heilige Teksten is verkondigd. In één van zijn Tafelen verklaart 'Abdu'l-Bahá: 'In dit goddelijke tijdperk hebben de milddadigheden Gods de wereld van de vrouw omringd.

De gelijkwaardigheid van man en vrouw is, uitgezonderd in een aantal te veronachtzamen gevallen, ten volle en categorisch aangekondigd. Onderscheid is volkomen ongedaan gemaakt.' Dat mannen en vrouwen van elkaar verschillen ten aanzien van bepaalde eigenschappen en functies is een onontkoombaar feit der natuur; van belang is dat 'Abdu'l-Bahá zulke verschillen als er tussen de geslachten blijven bestaan, beschouwt als zijnde 'te veronachtzamen'.

De verhouding tussen de man en vrouw in het huwelijk moet bezien worden in de context van het bahá'í-ideaal van het gezinsleven. Bahá'u'lláh kwam om aan de wereld eenheid te brengen, en een wezenlijke eenheid is die van het gezin. Daarom moet men geloven dat het Geloof is bedoeld om het gezin te versterken, niet om het te verzwakken, en één van de sleutels tot het versterken van eenheid is liefdevolle consultatie. De sfeer binnen een bahá'í-gezin, zoals ook binnen de Gemeenschap als geheel, moet 'de grondtoon van de Zaak Gods' weergeven, die, heeft de geliefde Behoeder verklaard, 'niet is dictatoriaal gezag, maar nederige broederschap, niet willekeurige macht, maar de geest van openhartige en liefdevolle beraadslaging'.

Een gezin is echter een heel bijzonder soort 'Gemeenschap'. De Afdeling Onderzoek is geen enkele vermelding tegengekomen waarin de vader specifiek wordt aangesteld als verantwoordelijk voor de 'veiligheid, vooruitgang en eenheid van het gezin'. . . , maar er kan uit een aantal der verantwoordelijkheden die op hem gelegd zijn, de gevolgtrekking worden gemaakt dat de vader als het 'hoofd' van het gezin is te beschouwen. De leden van een gezin hebben allen plichten en verantwoordelijkheden verschillen van gezinslid tot gezinslid vanwege hun natuurlijke verhoudingen. De ouders hebben de onontkoombare plicht om hun kinderen op te voeden - maar niet andersom; de kinderen hebben de plicht hun ouders te gehoorzamen - de ouders gehoorzamen niet de kinderen; de moeder -niet de vader - baart de kinderen, geeft ze de borst als ze baby zijn en is dus hun eerste opvoeder. Vandaar dat dochters eerder recht op opvoeding hebben dan zoons, en, zoals de secretaris van de Behoeder namens hem heeft geschreven: 'De taak om een bahá'í-kind op te voeden is, zoals dat telkens weer in de bahá'í-geschriften wordt benadrukt, de voornaamste verantwoordelijkheid van de moeder, wier unieke voorrecht het voorzeker is om in haar huis die omstandigheden te creëren die het meest bevorderlijk zijn voor zowel zijn materiële als geestelijke welzijn en vooruitgang. De opvoeding die het kind 't eerst van zijn moeder ontvangt, vormt de sterkste grondslag voor zijn toekomstige ontwikkeling.' Een gevolg van deze verantwoordelijkheid van de moeder is haar recht om door haar echtgenoot te worden gesteund - een echtgenoot heeft géén uitdrukkelijk recht op steun van zijn vrouw. Dit principe van verantwoordelijkheid van de man om in het levensonderhoud van het gezin te voorzien en het te beschermen kan men ook toegepast zien in

de wet bij het niet aanwezig zijn van een testament, welke voorschrijft dat de woning van het gezin, bij overlijden van de vader, niet op zijn weduwe overgaat, maar op zijn oudste zoon; terzelfdertijd heeft de zoon de verantwoordelijkheid om voor zijn moeder te zorgen.

In deze samenhang van wederzijdse en elkaar aanvullende plichten en verantwoordelijkheden moet men de Tafel lezen waarin 'Abdu'l-Bahá de volgende aansporing geeft:

'O Dienaressen van de Alschragende Heer! Getroost u zich inspanningen, opdat u de eer en het voorrecht zult verkrijgen welke voor vrouwen zijn bestemd.

De grootste glorie van vrouwen is ongetwijfeld dienstbaarheid aan Zijn drempel en ootmoedigheid aan Zijn deur; het betekent het bezit van een waakzaam hart en de lof van de onvergelijklijk God; het betekent innige liefde voor andere dienaressen en onbevleete kuisheid; het betekent gehoorzaamheid aan en achting voor hun echtgenoot en de opvoeding en zorg voor hun kinderen, het beterst, waardigheid en volharding in het gedenken van de Heer en de grootste warmte en aantrekkingskracht.'

Deze aansporing tot de hoogste mate van spiritualiteit en zelfverloochening moet niet gelezen worden als een wettelijke definitie die de echtgenoot absoluut gezag over zijn echtgenote geeft, want, in een brief geschreven aan een gelovige op 22 juli 1943, schreef de secretaris van de geliefde Behoeder namens hem: 'De Behoeder bedoelde met zijn opmerkingen . . . over ouder-kind en man-vrouw verhoudingen in het huwelijk in Amerika, dat er in dat land de neiging bestaat dat kinderen te onafhankelijk zijn van de wensen van hun ouders en het hun ontbreekt aan het respect dat zij hen zouden moeten betonen. Ook heeft de vrouw in sommige gevallen de neiging om in een onbillijke mate haar echtgenoot te overheersen, wat natuurlijk niet juist is, evenmin als wanneer de echtgenoot zijn vrouw onbillijk overheerst.'

In elke groep zijn er niettemin punten, hoe liefdevol de consultatie ook verloopt, waarover, van tijd tot tijd, geen overeenstemming bereikt kan worden. In een Geestelijke Raad wordt dit dilemma door meerderheid van stemmen opgelost. Er kan echter geen meerderheid zijn waar het slechts om twee partijen gaat, zoals in het geval man en vrouw in het huwelijk. Er zijn dan ook momenten dat een echtgenoot zijn schikt naar zijn echtgenote, maar geen van beiden behoort de ander onbillijk te overheersen. Kortom, de verhouding tussen man en vrouw in het huwelijk zou moeten zijn zoals op prachtige wijze wordt verwoord in het gebed dat werd geopenbaard door 'Abdu'l-Bahá dat vaak gelezen wordt op een bahá'í-huwelijk: 'Waarlijk, zij zijn in echt verbonden in gehoorzaamheid aan Uw gebod. Laat hen tot het einde der tijden de tekenen worden van harmonie en heid.'

Dit zijn alle verhoudingen binnen het gezin, maar er is een veel bredere sfeer van verhoudingen tussen een man en een vrouw dan alleen in huis, en ook dát moeten wij bezien binnen de samenhang van de bahá'í-maatschappij, niet binnen die van de huidige maatschappelijke normen of die welke tot het verleden behoren. Bijvoorbeeld: hoewel de moeder de eerste is die het kind opvoedt, en de allerbelangrijkste vormende invloed in zijn ontwikkeling, is ook de vader verantwoordelijk voor de opvoeding van zijn kinderen, en deze verantwoordelijkheid is zo zeer van belang dat Bahá'u'lláh heeft verklaard dat een vader die nalaat deze op zich te nemen, zijn rechten van het vaderschap verbeurt. Evenzo, alhoewel de eerste verantwoordelijkheid voor de financiële steun van het gezin op de man rust, houdt dit op geen enkele wijze in dat de plaats van gehuwde vrouwen beperkt is tot de eigen woning. Integendeel, 'Abdu'l-Bahá heeft verklaard: 'In deze Openbaring van Bahá'u'lláh gaan man en vrouw naast elkaar. In geen enkele aangelegenheid zullen zij achterblijven. Hun rechten staan op gelijk niveau met die van de man. Zij zullen zich in alle bestuurlijke takken van de politiek begeven. Zij zullen zo'n hoog niveau in alles bereiken dat men dit als

de hoogste rang in de wereld der mensheid beschouwt en zij zullen deelnemen aan alle aangelegenheden.'

(Toespraken in Parijs, blz. 206)

En verder: 'Zo zal verwezenlijkt worden dat als vrouwen volledig en in gelijke mate deelhebben in de werelddangelegenheden, met vertrouwen en capabel de belangrijke arena van justitie en de politie binnengaan, de oorlog zal ophouden;...'

(The Promulgation of Universal Peace, ed. 1922, blz.369)

In de 'Tablet of the World' heeft Bahá'u'lláh Zelf voorzien dat vrouwen zowel als mannen kostwinner zouden zijn, door te verklaren: 'Iedereen, hetzij man of vrouw, moet aan een betrouwbaar persoon een deel van wat hij of zij verdient in handel, landbouw, of een ander beroep, overmaken voor de opleiding van en het onderwijs aan kinderen - aan dit doel te besteden met medeweten van de Beheerders van het Huis van Gerechtigheid.'

(Tablets of Bahá'u'lláh, blz, 90.)

Een erg belangrijk element bij het bereiken van deze gelijkwaardigheid is Bahá'u'lláh's voorziening dat jongens en meisjes in hoofdzaak hetzelfde lesprogramma op scholen moeten volgen.

(28 december 1980. Aan de Nationale Geestelijke Raad van de bahá'ís van Nieuw-Zeeland.)